



# WYPLYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazeta parafialna

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 800 2000 400 371 953 202 600 01

30 NIEDZIELA ZWYKŁA

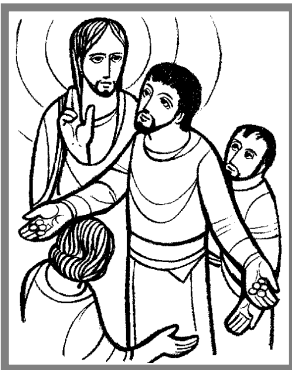
27 października

115'13

LITURGIA SŁOWA

Czytanie I: Mdr 11,22-12,2 \* Ps 141 \* Czytanie II: 2Tes1,11- 2,2.

Ewangelia: Łk 19, 1-10



Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A był tam pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: Zacheuszu, zejźdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu.

Zeszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: Do grzesznika poszedł w gościnę. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnje. Na to Jezus rzekł do niego: Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło.

*Oto słowo Pańskie.*

## ŚWIĄTYNIA BOGA

W ostatnią niedzielę października, jak co roku, przeżywamy uroczystość rocznicy poświęcenia kościoła i dziękujemy Bogu za to miejsce, które on wybrał, aby udzielać nam swoich łask. Przyszliśmy, by spotkać Boga, by Go niejako zobaczyć oczyma duszy. Zacheusz chciał zobaczyć Boga, dlatego wspiął się na drzewo. Od najdawniejszych czasów człowiek chciał nawiązać kontakt z Tym, który jest „ponad”. Dlatego oddawano cześć bóstwom na wyżynach, a Babilończycy budowali swoje świątynie w formie wysokich wież. Najbardziej znaną ich świątynią jest biblijna wieża Babel. Mieszkańcy Szinearu chcieli

o własnych siłach wejść do nieba, by zobaczyć Boga. Jak wiemy ta budowla, której fundamentem była ludzka pycha, nie została nigdy ukończona. To jest obraz religii naturalnej, pogańskiej, w której inicjatywę miał człowiek. W religii objawionej, to Bóg wychodzi naprzeciw ludzkiej tęsknocie. Święty Jan mówi: „Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Syn, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył” (J 1,18). Zacheusz chciał zobaczyć Jezusa ale Jezus pierwszy zobaczył Zacheusza. Pierwszy go umiłował i widział tęsknotę jego serca. Przyszedł na ten świat, przyszedł do Jerycha pod sykomorę, by spotkać się z Zacheuszem i udzielić mu daru miłosierdzia. Jeśli świątynia jest miejscem spotkania z Bogiem, to niewątpliwie dom Zacheusza stał się świątynią Bożego Miłosierdzia. To była swoista konsekracja kościoła domowego nawróconego grzesznika: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu”.

W tym tygodniu - w piątek – będziemy przeżywać Uroczystość Wszystkich Świętych. Usłyszymy w Apokalipsie św. Jana o świątyni w niebie, której drzwi są szeroko otwarte. I ujrzał w swej wizji umiłowany uczeń Pana wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć, wielką wspólnotę zbawionych. Oni wszyscy są umiłowanymi uczniami Pana, którzy drogą błogosławieństw, pośród różnych trudów, doświadczeń i cierpień doszli do chwały nieba, na liturgię zbawionych. W liturgii dzisiejszej niedzieli słyszymy słowa prefacji mszalnej, które zawierają w sobie istotę tajemnicy Kościoła. Kapłan w modlitwie mówi: „Ty pozwoliłeś zbudować ten gmach widzialny, w którym otaczasz opieką swój lud pielgrzymujący do Ciebie i dajesz mu znak i łaskę jedności z Tobą. W tym świętym miejscu sam wznosisz dla siebie świątynię z żywych kamieni, którymi my jesteśmy, i sprawiasz, że Kościół rozszerzony po całym świecie rozwija się jako Mistyczne Ciało Chrystusa, aż osiągnie swoją pełnię w błogosławionym pokoju w niebieskim Jeruzalem”. Na początku listopada podnosimy wysoko głowy, by spojrzeć na cel ostateczny naszej pielgrzymki, na szczyt naszego zjednoczenia z Bogiem, na tych wszystkich, którzy doszli już do niebieskiego Jeruzalem. Kościół wykracza poza ramy doczesności i świata widzialnego a w każdej Liturgii Eucharystycznej uczestniczą nie tylko obecni w kościele wierni ale „niezliczone zastępy Aniołów, Archaniołów i świętych”. Może nie zwracamy zbyt na ten fakt uwagi, że w każdej mszy świętej kapłan mówi o tym na zakończenie prefacji: „Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi, wysławiamy Ciebie, wołając”, w tym miejscu całe zgromadzenie wyśpiewuje hymn „Święty, Święty, Święty”. Ta modlitwa, jak wiemy, pochodzi z liturgii niebiańskiej, którą mógł oglądać w swej mistycznej wizji prorok Izajasz: „W roku śmierci króla Ozjasza ujrzałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie, a tren Jego szaty wypełniał świątynię. Serafimy stały ponad Nim; każdy z nich miał po sześć skrzydeł; dwoma zakrywał swą twarz, dwoma okrywał swoje nogi, a dwoma latał. I wołał jeden do drugiego: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały» (Iz 6,1-3). Można

powiedzieć, że święci, którzy poprzez różne doświadczenia życia doszli do świątyni nie ręką ludzką zbudowanej, uczestniczą w liturgii niebiańskiej i uwielbiają Boga, mając udział w Jego chwale. Pośród nich jest bohater dzisiejszej Ewangelii celnik Zacheusz, który przyjął z wielką radością do swego domu Pana Jezusa. Owocem prawdziwego nawrócenia jest radość i wielkoduszność. Zacheusz z serca wynagrodził tym, których skrzywdził i rozpoczął nowe życie. Od tej chwili przestał liczyć pieniądze i na pieniądze, które gromadził jako celnik. Zaufał Jezusowi i zaczął liczyć jedynie na Boże miłosierdzie.

*x. Proboszcz*

## ENCYKLIKA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA LUMEN FIDEI – ŚWIATŁO WIARY



28. To odkrycie miłości jako źródła poznania, stanowiące pierwotne doświadczenie każdego człowieka, znajduje autorytatywny wyraz w biblijnym pojmowaniu wiary. Ciesząc się miłością, z jaką Bóg go wybrał i ustanowił jako naród, Izrael dochodzi do zrozumienia jedności planu Bożego, od początku aż do jego wypełnienia. Poznanie wiary, z tej racji, że rodzi się z miłości Bożej, ustanawiającej Przymierze, jest poznaniem oświecającym drogę historii. Dlatego też w Biblii prawda i wierność występują razem: Bóg prawdziwy jest

Bogiem wiernym, Tym, który dotrzymuje swoich obietnic i pozwala w czasie zrozumieć swój zamysł. Przez doświadczenie proroków, w bólu wygnania i w nadziei ostatecznego powrotu do świętego Miasta, Izrael pojął, że prawda Boża przekracza granice jego dziejów, obejmując całe dzieje świata, poczynając od stworzenia. Poznanie wiary oświeca nie tylko szczególną drogę jednego narodu, ale całe dzieje stworzonego świata, od jego początków aż do skończenia.

### **Wiara jako słuchanie i widzenie**

29. Zważywszy na to, że poznanie wiary związane jest z Przymierzem z Bogiem wiernym, który zacieśnia więź miłości z człowiekiem i kieruje do niego Słowo, Biblia przedstawia je jako słuchanie; kojarzone jest ze zmysłem słuchu. Św. Paweł posłużył się formułą, która stała się klasyczna: *fides ex auditu* – «wiara rodzi się z tego, co się słyszy» (Rz 10, 17). Poznanie związane ze słowem jest zawsze poznaniem osobistym, rozpoznającym głos, otwierającym się na niego w wolności i idącym za nim w posłuszeństwie. Dlatego św. Paweł mówił o „posłuszeństwie wiary” (por. Rz 1,5; 16,26)[23]. Ponadto wiara jest poznaniem związanym z upływem czasu, którego potrzebuje słowo, aby się wypowiedzieć: jest poznaniem, którego uczymy się jedynie na drodze naśladowania. Słuchanie pomaga dobrze ukazać związek między poznaniem i miłością.

Jeśli chodzi o poznanie prawdy, to słuchanie przeciwstawiano niekiedy widzeniu, właściwemu jakoby kulturze greckiej. O ile z jednej strony światło umożliwia

kontemplację całości, do której człowiek zawsze aspirował, to z drugiej strony, wydaje się nie pozostawiać miejsca dla wolności, ponieważ zstępuje z nieba i dociera bezpośrednio do oka, nie wymagając, by oko odpowiedziało. Ponadto światło wydaje się skłaniać do kontemplacji statycznej, bez odniesienia do konkretnego czasu, w którym człowiek cieszy się i cierpi. Zgodnie z tą koncepcją, biblijne podejście do poznania przeciwstawiałoby się podejściu greckiemu, które w poszukiwaniu całkowitego zrozumienia rzeczywistości powiązało poznanie z widzeniem. /Cdn./



## N I E Z W L E K A J

**Z**acheusz był człowiekiem przedsiębiorczym i miał głowę do interesów. Co o tym świadczy? Radził sobie dobrze w życiu, w każdej sytuacji. Jak chciał zobaczyć, to wlaź na drzewo. Mógł pewnie inaczej, ale wybrał rozwiązanie najprostsze. Był zwierzchnikiem celników i bardzo bogatym człowiekiem. Ale pieniądze nie przesłoniły mu całego świata. Miło mu było usłyszeć swoje imię wypowiedane przez Jezusa. Pan szukał go na drzewie, jakoś go rozpoznał, wyróżnił. Zszedł prędko. Czy w naszej sytuacji życiowej też powinniśmy się spieszyć? Nie zwlekać, nie odkładać, nie opóźniać? Wszystko po to, żeby przyjąć Jezusa u siebie. Nie można być gotowym w rozlazły sposób. Zacheusz to pojął, Łukasz mówi: Zszedł więc z pośpiechem. Jest rozradowany, uniesiony, szczęśliwy, inni szemrzą, mają mu za złe. Nie są wcale zachwyceni jego nawróceniem. Podobnie zresztą jak brat syna marnotrawnego. Podobnie jak my. Czuliśmy się zlekceważeni, pominięci i w ogóle obrażeni, jak i tym stwierdzeniem Jezusowym, że nierządnicę i tacy tam, przed nami wchodzi do królestwa niebieskiego. Prędko coś trzeba z tym zrobić. (Agenda Biblijna, 31.10)

## Z O G Ł O S Z E Ń

- ❖ Ostatnie nabożeństwo różańcowe we czwartek o godz. 16<sup>30</sup>.
- ❖ W czwartek kancelaria będzie nieczynna. Spowiedź od godz. 16<sup>00</sup>.
- ❖ W piątek Uroczystość Wszystkich Świętych. Msze św. według układu niedzielnej. Suma o godz. 11<sup>30</sup> odprawiona zostanie na cmentarzu. Po Mszy procesja z modlitwą za zmarłych. 1 listopada post piątkowy nie obowiązuje.
- ❖ Grupa wolontariuszy z naszego Gimnazjum będzie prowadziła na cmentarzu kwestę na konserwację i rewitalizację zabytkowej figury św. Heleny wraz z grobowcem Ryxów.
- ❖ W sobotę Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych – Dzień Zaduszny. Msze św. - o godz. 9<sup>30</sup> i o godz. 17<sup>00</sup>. Po Mszy o godz. 9<sup>30</sup> na cmentarzu będę poświęcił nowe pomniki, które zostały wybudowane w ciągu roku.
- ❖ Dziękuję mieszkańcom ul. Roksany z Nowego Prażmowa za posprzątanie kościoła i ofiarę na kwiaty.
- ❖ Z naszej wspólnoty parafialnej odszedł do Pana: **Ś.P. Andrzej FELIKSIAK** z Nowego Prażmowa. Pogrzeb odbył się w Warszawie. **Wieczny odpoczynek**